

РЕШЕНИЕ

№ 2240

гр. София, 05.07.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13 състав, в публично заседание на 22.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Илияна Василева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **2980** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 29, ал. 5 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /накратко ЗДРДОПБГДСРСБНА/.

В. Р. Ч. от Г. С. не е доволен от Решение № 122 от 06.04.2010 г., прието от Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /накратко Комисията/, с което е установена и обявена принадлежността на жалбоподателя към органите по чл.1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА.

В оспорването е въведено оплакване, че от 1998 г. до пенсионирането му оспорващият е служил на щат в Полицията, а не в ДС. През 2000 г. е повишен в длъжност началник сектор по щат „Мисии на международни организации в ДНСП – МВР”. Подателят му счита, че справката, на която се основава решението на ответника е некоректно изготвена; че не е положил нито ден трудов и осигурителен стаж на тази длъжност. Искането до съда е за отмяна на решението в частта му, визираща оспорващия. Разноски не се претендират.

Ответникът – Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, чрез представители по

пълномощие, моли жалбата да бъде отхвърлена.

Прокурорът от С градска прокуратура дава заключение за нейната неоснователност.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 28.06.2007 г. министърът на вътрешните работи изпраща на председателя на комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия списък на лицата, заемащи и заемали публични длъжности от началник сектор до главен секретар на МВР в периода 10.10.1989 г. - 22.06.2007 г., установени при проверка в информационните фондове на дирекция „Човешки ресурси” – МВР. Видно от съдържането на документа, в него отразено името на оспорващия, заеманата длъжност „началник сектор” и период с начална дата 11.12.2000 г. без посочена крайна дата. В преписката са налични 2 картона на служителя, лично кадрово дело. В частта „служба в МВР” е отразено, че той е бил разузнавач в СГУ по силата на заповед № К 3284/28.08.1986 г., а съгласно заповед № К 5560/ 11.12.2000 г. е началник сектор „Детска престъпност” – ДНСП; по щата на ММО ДНСП – заповед К 5155/20.12.2000г.

Въз основа на тези данни и на личното кадрово дело на оспорващия Комисията е приела Решение № 122/ 06.04.2010 г., с което установява и обявява принадлежност към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА на изброените в него лица, включително и на жалбоподателя. То е съобщено на Ч. на 13.04.2010 г., а жалбата е депозирана в АССГ на 19.04.2010г.

По искане на Ч. по делото е прието разпореждане, издадено от ръководител „Пенсионно осигуряване” – РУСО, съдържащо данни за показателите, въз основа на които му е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, което е неотнормимо към настоящия спор.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Оспорва се решение на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия от надлежна страна - негов адресат, с право и интерес от оспорването.

Разгледана по същество и след проверка на оспорения административен акт по реда на чл. 168 от АПК на основанията, предвидени в чл. 146 от АПК, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Решението е прието от компетентен орган - Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /Комисията/, която по силата на чл. 29. ал. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е оправомощеният орган, който извършва обявяването на принадлежност на лице към органите по чл. 1 от с.з. - Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия. Спазена е предписаната от закона писмена форма –

актът има съдържанието по чл. 29, ал. 2, т. 2 от закона, посочено е правното основание за издаването му – чл. 26, ал. 1, т. 2 и 3 от закона. Решението е подписано от всички членове на Комисията, взели участие в заседанието ѝ, обективизирано в протокол № 113/ 06.04.2010 г. В административното производство по издаването му не се констатираха допуснати съществени процесуални нарушения.

Решението съответства на материалния закон.

Съгласно чл. 26, ал. 1, т. 2 от ЗДРДОПБГДСРСБНА проверката за принадлежност към органите по чл. 1 е задължителна за лица, заемали публични длъжности от 10 ноември 1989 г. до влизането в сила на този закон. Такава, по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 14, предл. последно от ЗДРДОПБГДСРСБНА, считано от 11.12.2000 г., е заемал Ч. като началник сектор ОД Детска престъпност. В картоната, намиращ се на лист 127 от делото, е вписано, че назначаването на оспорвания следва да се счита от 18.12.2000 г. Съгласно заповед № К 5560/ 20.12.200г . Ч. е пренасочен по щат ”Мисии на международни организации” – обстоятелство, което не се оспорва от ответника. В качеството си на началник сектор, което се установява от приетата в с.з. на 22.06.2010 г. заповед, без оглед на обстоятелството положен ли е действителен осигурителен стаж на тази длъжност, жалбоподателят подлежи на задължителната проверка по реда на ЗДРДОПБГДСРСБНА.

Принадлежността на жалбоподателя като щатен служител – разузнавач съгласно заповед № К 3284/ 28.08.1986 г. е установено от представените от МВР на органа документи – лично кадрово дело, представляващо част от преписката по издаването на акта, която не се оспорва от Ч..

Административното производство по установяване и обявяване на определена категория лица за принадлежали към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, съответно - решението на комисията, с което завършва това производство, по своята правна природа се характеризират като регистрационен режим, с оглед изпълняваните констативно - охранителни функции в обществен интерес. По същността си оспорваният административен акт няма конститутивен ефект, а само установява и удостоверява наличието на конкретен юридически факт - принадлежало ли е лицето, заемащо публична длъжност, към съответните държавни служби, посочени в закона.

Съгласно § 1 т. 2 от ДР на ЗДРДОПБГДСРСБНА щатни служители са български граждани, осъществявали държавна служба в органите по чл. 1 от ниво оперативен работник, следовател и дознател. Обстоятелството, че Ч. е бил оперативен работник – разузнавач в СГУ на МВР ДС се установява от обсъдените по – горе картони, от които е видно, че със заповед № К 3284/ 28.08.1986 г. той е назначен за разузнавач в посочената структура на ДС. Наличието на дейност от страна на оспорвания като щатен служител на ДС е установено с документите от личното му кадрово дело – дефинирано в § 1, т. 5 от закона, съдържащ данни за това по смисъла на чл. 25, ал. 1, предоставени на комисията от МВР. Тълкуването на разпоредбата обуславя извод, че не е

необходимо да са налице всички документи, удостоверяващи кариерното развитие на Ч., съдържащи се в неговото лично кадрово дело, тъй като разпоредбата не поставя изискване за кумулативност на данните.

В конкретното административно производство органът упражнява правомощията си при условията на обвързана компетентност, т.е. без възможност за избор и свободна преценка между два и повече нормативно допустими правни резултата. След като изискващите се по чл. 25, ал. 1, т. 3 от ЗДРДОПБГДСРСБНА предпоставки са налице по отношение на проверяваното лице, то за комисията не съществува друга възможност, освен да обяви принадлежността му към ДС.

По изложените съображения съдът приема, че не са налице условия по чл.146 от АПК, обосноващи отмяна на оспорвания административен акт и подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на делото на ответника се следват разноски, но съдът не е властен да присъди такива без направено до края на устните състезания искане за това.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на В. Р. Ч. от Г. С. срещу Решение № 122 от 06.04.2010 г., прието от Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, с което е установена и обявена принадлежността на жалбоподателя към органите по чл.1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: